

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

UP/I-034-03/14-03/001
437-10/65-2015-017

Poslovni broj: UsII-97/14-5

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Arme Vagner Popović, predsjednice vijeća, Marine Kosović Marković i Ane Berlengi Fellner, članova vijeća, te više sudske savjetnice Marine Zagorec zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja Ivana Obada, vlasnik obrta za popravak, održavanje i trgovinu „Auto Obad“ servis, Zagreb, Avenija Dubrava 126, protiv rješenja tuženika Agencije za zaštitu tržišnog natjecanja, Zagreb, Savska cesta 41, klasa: UP/I-034-03/14-03/001, urbroj: 580-10/65-2014-013 od 13. listopada 2014., radi utvrđivanja, sprečavanja, ograničavanja ili narušavanja tržišnog natjecanja, u sjednici vijeća održanoj 18. veljače 2015.

presudio je

Odbija se tužbeni zahtjev za poništenje rješenja Agencije za zaštitu tržišnog natjecanja, klasa: UP/I-034-03/14-03/001, urbroj: 580-10/65-2014-013 od 13. listopada 2014.

Obrazloženje

Osporenim rješenjem tuženika točkom I. izreke utvrđeno je da tužitelj nije postupio po zahtjevima tuženika od 8. studenog 2013., 17. prosinca 2013. i 26. veljače 2014. čime u razdoblju od 4. prosinca 2013. do dana donošenja rješenja, odnosno 13. listopada 2014., u neprekinutom trajanju postupio protivno odredbi članka 32. točke 1.a Zakona o zaštiti tržišnog natjecanja i time ostvario obilježje djela iz članka 63. istog Zakona. Točkom II. izreke rješenja tužitelju je izrečena upravno-kaznena mjera u iznosu od 50.000,00 kn a rokom izvršenja od 15 dana od dana pravomoćnosti rješenja.

Tužitelj u tužbi navodi da je tuženik odredio previsoku upravno-kaznenu mjeru. Ukazuje da je kao olakotna okolnost u postupku cijenjena samo činjenica da tužitelj nije ranije kažnjavao za povredu odredbe ZZTN-a za koju mu je izrečena predmetna upravno-kaznena mjera. Smatra da je tužitelju okolnost da se radi o predsjedniku Obrtničke komore Zagreb trebala biti olakotna okolnost a ne otegotna kako je to zaključio tuženik. Tužitelj obavlja društveno korisnu djelatnost iz kojih razloga zapostavlja vlastite poslove u interesu općeg dobra, te su mu iz razloga prezaposlenosti promakli podnesci tuženika. Naglašava da se nikako ne radi o izbjegavanju suradnje s tuženikom s kojim u funkciji predsjednika Obrtničke komore Zagreb ima vrlo dobru suradnju, upravo na području zaštite autoservisera od monopola osiguravajućih društava. Ističe da ne bi vršio niti bio izabran na navedenu dužnost da se ne radi o uzornom poduzetniku koji uživa ugled među poduzetnicima te uredno podmiruje sve svoje obveze prema državi, isplaćuje plaće i doprinose svojim radnicima kao i

AGENCIJA ZA ZAŠTITU TRŽIŠNOG NATJECANJA	
Datum primitka	26-03-2015 ¹

izvršava ostale obveze. Smatra da tuženik nije objektivno na temelju i u granicama ovlaštenja danom člankom 10. Zakona o upravnim sporovima odmjerio upravno-kaznenu mjeru te predlaže da Sud poništi u tom dijelu rješenje tuženika i donese presudu kojom se tužitelju utvrđuje upravno-kaznena mjera u minimalnom iznosu utvrđenom člankom 63. Zakona o zaštiti tržišnog natjecanja.

Tuženik u odgovoru na tužbu navodi da je osporeno rješenje doneseno na temelju pravilno utvrđenog činjeničnog stanja i pravilne primjene odredaba Zakona o zaštiti tržišnog natjecanja te pravilne primjene odredaba Zakona o općem upravnom postupku. U odnosu na prigovor da je tužitelju utvrđena previsoka upravno-kaznena mjera, poziva se na odredbu članka 63. Zakona o zaštiti tržišnog natjecanja te ističe da je prilikom izricanja upravno-kaznene mjere uzet u obzir cilj upravno-kaznene mjere iz navedenog članka te sve olakotne i otegotne okolnosti. Tuženik je od Porezne uprave zatražio podatak o ukupnom prihodu tužitelja u 2013. godini upravo stoga da ne bi tužitelju izrekao previsoku upravno-kaznenu mjeru s obzirom na ostvareni prihod u toj godini. Sukladno dostavljenim podacima Porezne uprave tuženik je ostvario ukupni prihod od [REDACTED] pa izrečena upravno-kaznena mjera predstavlja manje od 1% ukupnih prihoda tužitelja. Vežano uz navode da bi dalje tuženik trebao cijiniti činjenicu da tuženik obavlja posao predsjednika Obrtničke komore Zagreb kao olakotnu okolnost, ističe da se ta činjenica može cijiniti jedino kao otegotna okolnost budući da bi upravo zbog tog položaja rečeni poduzetnik trebao biti primjer drugim poduzetnicima i surađivati s tuženikom. Ističe da su svi drugi poduzetnici od kojih je tuženik zatražio očitovanje i podatke dostavili zatraženo unatoč svojim redovnim obvezama, a zahtjev tuženika im je zasigurno predstavljao dodatnu obvezu, koju su ti poduzetnici uredno izvršili. Vežano uz očitovanje tužitelja kako ima vrlo dobru suradnju s tuženikom na cit. „području zaštite autoserviseru od monopola osiguravajućih društava“ ističe kako, upravo suprotno predmetnom navodu, u predmetu, klasa: 034-08/2013-01/216 u kojem je tuženik proveo istraživanje tržišta obveznog osiguranja od automobilske odgovornosti u Republici Hrvatskoj, te je između ostalog tražio i podatke o postupanju osiguravajućih društava na tržištu obveznog osiguranja od automobilske odgovornosti u Republici Hrvatskoj, tuženik nije dostavio tuženiku tražene podatke niti nakon što je tri puta zaprimio zahtjev tuženika. Tuženik je čak u tri navrata i to dopisom od 8. studenog 2013., te požurnicama od 17. prosinca 2013. i 26. veljače 2014. od tužitelja zatražio podatke, što sve ukupno predstavlja razdoblje dulje od četiri mjeseca u kojem se tuženik mogao očitovati na zahtjev tuženika ili se barem očitovati o razlozima za ne dostavu podataka. Čak i nakon što je tuženik 29. travnja 2014. pokrenuo postupak utvrđivanja uvjeta za izricanje upravno-kaznene mjere i pozvao tužitelja da dostavi pisanu obranu, tuženik ni tada nije dostavio očitovanje niti pisanu obranu. Naglašava da tuženik tijekom cijelog postupka utvrđivanja uvjeta za izricanje upravno-kaznene mjere nije dostavio niti jedan podnesak, nije dostavio pisanu obranu, nije pristupio na glavnu raspravu niti je ispričao svoj nedolazak, iz čega je razvidno da je tijekom cijelog postupka ignorirao zahtjeve tuženika kao i sam postupak utvrđivanja uvjeta za izricanje upravno-kaznene mjere. Tuženik ocjenjuje sve navode tužitelja neosnivanim te predlaže da Sud tužbu odbije.

Sukladno odredbi članka 6. Zakon o upravnim sporovima („Narodne novine“ 20/10. i 143/12.) odgovor na tužbu tuženika dostavljen je tužitelju.

Tužbeni zahtjev nije osnovan.

Ocjenjujući zakonitost osporenog rješenja u granicama zahtjeva iz tužbe Sud nalazi da time što je tužitelju točkom II. izreke rješenja od 13. listopada 2014. izrečena upravno-kaznena mjera u iznosu od 50.000,00 kn, nije povrijeđen zakon na štetu tužitelja.

Pri tom Sud prihvaća razloge koje je za svoju odluku tuženik dao u obrazloženju osporenog rješenja i odgovoru na tužbu jer su isti utemeljeni na podacima spisa i pravilnoj primjeni mjerodavnog materijalnog prava.

Naime, prema odredbi članka 63. Zakona o zaštiti tržišnog natjecanja („Narodne novine“ 79/09. i 80/13.. dalje: Zakon) upravno-kaznenom mjerom od 10.000,00 do 100.000,00 kn kaznit će se poduzetnik koji nema položaj stranke u postupku, a koji ne postupi po zahtjevu Agencije (članak 32. točka 1.a i b i članak 41. stavak 1. i 3.). Navedenom odredbom članka 32. točka 1.a istog Zakona propisano je da stručna služba Agencije obavlja upravne i stručne poslove zaštite tržišnog natjecanja a osobito vodi prethodna ispitivanja stanja na mjerodavnom tržištu radi utvrđivanja postojanja dostatnih indicija za pokretanje postupka u smislu članka 39. ovog Zakona te u tu svrhu prikuplja podatke i obavijesti od pravnih ili fizičkih osoba, strukovnih ili gospodarskih interesnih udruga, odnosno komora poduzetnika, udruga potrošača, tijela državne uprave, te tijela jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave koji imaju određena saznanja koja su bitna za ispitivanje tržišta i utvrđivanje stanja na tržištu, neovisno o konkretnim postupcima koje Agencija vodi.

Tužitelj ne osporava da nije postupio po citiranoj odredbi članka 32. točka 1.a Zakona, odnosno da nije postupio po zahtjevu tuženika od 8. studenog 2013. za dostavu određenih očitovanja podataka i dokumentacije, unatoč požurnicama od 17. prosinca 2013. i 26. veljače 2014., čime je ostvareno obilježje djela iz citirane odredbe članka 63. istog Zakona, a što je utvrđeno točkom I. izreke osporenog rješenja od 13. listopada 2014.

Tužitelj osporava visinu izrečene upravno-kaznene mjere u iznosu od 50.000,00 kn, utvrđene točkom II. izreke istog rješenja, smatrajući ju previsokom jer nisu pravilno ocijenjene olakotne i otegotne okolnosti pri njezinom izricanju.

Međutim, upravo suprotno tvrdnjama tužitelja, Sud nalazi da je tuženik pravilnom primjenom odredbe članka 64. navedenog Zakona a kojom su propisani kriteriji za izricanje upravno-kaznene mjere, odredio upravno-kaznenu mjeru u visini predviđenoj citiranom odredbom članka 63. toga Zakona.

Stavkom 2. navedene odredbe članka 64. Zakona propisano je da pri izricanju upravno-kaznene mjere Agencija uzima u obzir sve olakotne i otegotne okolnosti kao što su težina povrede, vrijeme trajanja povrede i posljedice te povrede za druge poduzetnike na tržištu i potrošače. Pri tome se primjenjuje dvostupanjska metodologija izračuna upravno-kaznene mjere na način da se utvrđuje osnovni iznos upravno-kaznene mjere za poduzetnika, a zatim se tako utvrđeni iznos smanjuje ili povećava ovisno o utvrđenim olakotnim/ili otegotnim okolnostima.

Tuženik je kao olakotnu okolnost u konkretnom slučaju, uzeo u obzir da tužitelj nije ranije kažnjavao za povredu odredbe Zakona za koju mu je izrečena predmetna upravno-kaznena mjera. Kao otegotnu okolnost, i prema mišljenju ovoga Suda, tuženik je pravilno ocijenio činjenicu da tužitelj nije postupio po zahtjevima tuženika za dostavu podataka niti nakon što je više puta pozvan od strane tuženika, a niti je dostavio obrazloženje o postojanju razloga za takvo postupanje, dakle odbio suradnju s Agencijom a što je propisano kao osobita otegotna okolnost stavkom 5. navedenog članka 64. Zakona. Pri tome, pogrešno zaključuje tužitelj da činjenicu što obavlja funkciju predsjednika Obrtničke komore Zagreba treba cijeliti kao olakotnu okolnost. Upravo suprotno, na što ispravno ukazuje i tuženik u osporenom rješenju i odgovoru na tužbu, jer bi tužitelj upravo zbog toga položaja trebao biti primjer drugim poduzetnicima, između ostalog i u suradnji sa Stručnom službom Agencije u obavljanju njezinih poslova propisanih citiranim člankom 32. Zakona a koji se odnose na upravne i stručne poslove zaštite tržišnog natjecanja. Ovo osobito imajući u vidu i odredbu članka 60. istog Zakona prema kojoj je upravno-kaznenim mjerama koje Agencija izriče

prema ovome Zakonu cilj osiguravanje učinkovitog tržišnog natjecanja, kažnjavanje počinitelja povreda ovoga Zakona i povreda članka 101. ili 102. UFEU, otklanjanje štetnih posljedica takvih povreda i odvracanje drugih poduzetnika od kršenja odredaba ovoga Zakona.

Nadalje, iz spisa proizlazi da je tuženik kod izricanja visine iznosa upravno-kaznene mjere, osim o težini, vremenu trajanja i posljedicama počinjene povrede, vodio računa i o stavku 1. navedenog članka 64. Zakona koja propisuje da najviši iznos upravno-kaznene mjere koja se može izreći na temelju ovoga Zakona, ne može niti u kojem slučaju premašiti iznose od 10% vrijednosti ukupnoga prihoda koji je poduzetnik ostvario u posljednjoj godini za koju postoje zaključena godišnja financijska izvješća u smislu članka 61. ovoga Zakona. Tuženik je pribavio podatke Porezne uprave prema kojima je tužitelj u 2013. ostvario ukupni prihod od [REDACTED] dakle izrečena upravno-kaznena mjera predstavlja manje od 1% ukupnih prihoda tužitelja.

Kako su u obrazloženju osporenog rješenja izneseni, prema ocjeni Suda, valjani i potpuni razlozi, koji se obzirom na utvrđeno činjenično stanje upućuju na osnovanost odluke tuženika, koje tužitelj nije doveo u sumnju svojim prigovorima, to se osporeno rješenje ne može ocijeniti nezakonitim.

Trebalo je stoga primjenom odredbe članka 57. stavak 1. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine“ 20/10., 143/12. i 152/14.), riješiti kao u izreci.

U Zagrebu 18. veljače 2015.

Predsjednica vijeća
Arma Vagner Popović, v.r.

Za točnost otpisala: [REDACTED] službenik

